

1.6. Gra terenowa „Akcja poszukiwawcza mężczyzny przygniecionego konarem drzewa w lesie”

Autorzy konspektu: Karolina Goede, Aleksandra Kotłowska, Patryk Nędzolek, Katarzyna Ścigalska

Temat zajęć: Akcja poszukiwawcza mężczyzny przygniecionego konarem drzewa w lesie

Czas realizacji: 2 godziny dydaktyczne

Miejsce realizacji: teren leśny, park, teren zielony przed budynkiem szkoły

Cel ogólny:

Przygotowanie ucznia do podejmowania działań ratowniczych w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń w obszarze bezpieczeństwa ludności cywilnej, jak i udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej.

Cele operacyjne skorelowane z podstawą programową:

- a) w zakresie wiadomości nauczyciela:
 - przedstawia typowe zagrożenia zdrowia i życia podczas wichury, burzy w lasach;
 - rozumie znaczenie podejmowania działań z zakresu udzielania pierwszej pomocy;
 - zna zasady pierwszej pomocy w urazach kończyn (wyjaśnia cel doraźnego unieruchomienia kończyny, zna zasady unieruchomienia złamań kości długich i stawów (zasada Potta);
 - zna zasady bezpiecznego postępowania w miejscu zdarzenia;
 - zna zasady opanowywania paniki u świadków zdarzenia;

- b) w zakresie umiejętności uczniów:
 - wyznacza strefę bezpieczeństwa w sytuacji zagrożenia;
 - wykonuje opatrunek osłaniający ranę w obrębie kończyny;
 - w sytuacji stymulowanej unieruchamia kończynę po urazie w zastanej pozycji, wykorzystuje dostępny sprzęt do unieruchomienia kończyny;
 - w sytuacji stymulowanej transportuje poszkodowanego wykorzystując dostępne środki;

- c) w zakresie postaw (kompetencji) uczniów:
 - pracuje w zespole w celu zabezpieczenia miejsca schronienia, udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu
 - wykazuje odpowiedzialność za bezpieczeństwo i stan zdrowia poszkodowanego.

Metody:

1. metoda sytuacyjna - zaaranżowanie wydarzenia według scenariusza zajęć. Zajęcia przeprowadzone w plenerze (las, park, teren zielony przed budynkiem szkoły)

Formy pracy:

1. grupowa – którą organizuje się jednorazowo
2. zbiorowa – gdzie czynnie uczestniczy nauczyciel

Środki dydaktyczne:

- Osobista apteczka: gazy jałowe, bandaże, nożyczki, środki dezynfekujące ranę, jednorazowe rękawiczki, chusta trójkątna, szyna typu splint
- Przedmiot imitujący konar drzewa
- Sprzęt potrzebny do przeprowadzenia akcji ratowniczej: długopisy, mapa terenu, radiotelefony

Przygotowanie do zajęć:

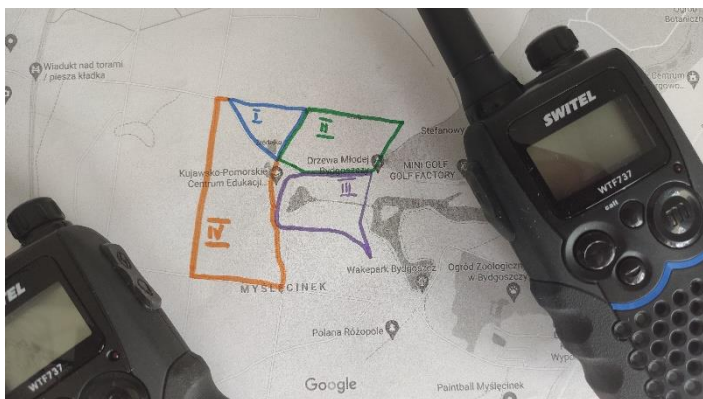
- Nauczyciel – wyznacza role do odgrywania zajęć
- Rola ucznia (poszkodowany) – będzie symulował uraz prawej nogi kości piszczelowej, ze względu na przygniecenie konarem drzewa w czasie burzy. Poszkodowany z tego względu nie może się sprawnie przemieszczać.
- Rola ucznia (towarzysz) - Dziecko osoby poszkodowanej, które będzie przeszkadzało w akcji ratowniczej, będzie nerwowe, wystraszone nie będzie pozwalało dojść do osoby poszkodowanej, będzie płakać. Jest w szoku oraz ma lekkie zadrapania.
- Rola ucznia (koordynator akcji poszukiwawczej) - uczeń, który zajmie się przeprowadzaniem akcji poszukiwawczej, będzie nadzorował wszystkie zadania, podzielił mapy na sektory, przydzielił mapy poszukiwawcze oraz radiotelefony. Omówi zasady korzystania z radiotelefonów oraz zasady raportowania. Przekaze jakie komunikaty będzie przekazywać grupom poszukiwawczym.
- Przygotowanie scenarii/rekwizytów - koordynator ogłasza, aby uczniowie zabrali skompletowane wcześniej apteczki

Przebieg zajęć:

Wprowadzenie sytuacyjne:

Na biwaku szkolnym uczniowie otrzymali informacje o zaginięciu ojca wraz z dzieckiem. Uczestnicy wypadu zostają poproszeni o pomoc, włączając się w akcję poszukiwawczą.

Przygotowanie do akcji poszukiwawczej:



Koordinator dzieli uczniów na grupy poszukiwawcze oraz przydziela im mapy terenu.

Mapę dzieli na sektory i każdy z nich przydziela danej grupie uczniów.

Uczniowie zabierają także ze sobą radiotelefony, długopis oraz apteczki. Uczeń koordinator przekazuje jak będzie przekazywać informacje oraz jak grupy mają potwierdzać ich odbiór.

Przekazywanie i odbieranie raportów:

Uczeń koordinator co jakiś czas przekazuje nowe informacje grupom poszukiwawczym przez radiotelefony.

Przykładowe komunikaty organizacyjne:

Do wszystkich grup poszukiwawczych. Proszę o raport z działań. Proszę meldować po kolei grupami. Bez odbioru.

Przykładowe komunikaty organizacyjne:

- poszkodowany jest ubrany w granatowy dres, jest to mężczyzna w starszym wieku, prawdopodobnie jest z dzieckiem,
- mężczyzna przemieszcza się wraz z dzieckiem kierunku terenów zabudowanych, jest przytomny
- mężczyzna znajduje się w odległości 200 metrów od stawu, siedzi jest oparty o drzewo.

Raportowanie:

Grupy poszukiwawcze potwierdzają odbiór informacji słowami: Grupa I melduje...

Odnalezienie poszkodowanego:

W pewnej chwili uczeń z jednej podzielonych wcześniej grup, zauważył na pograniczu lasu i łąki dwie osoby. Starszy człowiek został przygnieciony konarem dziewa, a dziecko jest przestraszone zaistniałą sytuacją. Uczniowie zachowują spokój i wzywają pozostałe grupy przez radiotelefony, żeby pomogli im w udzieleniu pomocy poszkodowanym.



Wywiad:

Należy przeprowadzić wywiad medyczny wraz z badaniem urazowe poszczególnych części ciała, zaczynając od klatki piersiowej, kończyny górne, miednicę, na kończynach dolnych kończąc.

S - symptomy: Co się stało? Gdzie Cię boli?

A - alergię: Na co jesteś uczulony?

M - medykamenty: Czy przyjmujesz jakieś leki?
Kiedy je ostatnio wziąłeś?

P - ciąża lub przeszłe choroby: Czy na coś chorujesz?

L – lunch: Co ostatnio jadłeś i piłeś? Kiedy?

E - ewentualne inne czynniki: Co się działo przed zdarzeniem?



AVPU (skala określania przytomności):

A- alert (przytomny i świadomy)

V- voice (reaguje na głos)

P- pain (reaguje na ból)

U- unconscious (nieprzytomny/brak reakcji)

ABC (ocena samodzielności oddechu i krążenia):

A- airways (drożne drogi oddechowe)

B- breath (samodzielny oddech)

C- circulation (wyczuwalne krążenie)



Diagnoza:

Osoba poszkodowana odczuwa silny ból nogi kości piszczelowej, widoczny jest obrzęk kończyny dolnej. U poszkodowanego stwierdzono uraz nogi. Po występującym obrzęku w miejscu kości piszczelowej najprawdopodobniej pacjent złamał nogę, bądź kość uległa zmiędzeniu. Poszkodowany nie jest na nic uczulony, nie zażywa żadnych lekarstw, nie choruje na żadne choroby, jadł ostatnio 4 godziny temu. Osoba poszkodowana jest przytomna, reaguje na głos oraz ból.

Dziecko ma kilka zadrapań na czole. Jest bardziej przestraszone niż poszkodowane.

Podjęte czynności ratownicze względem poszkodowanego i jego towarzysza

Nogę pacjenta należy unieruchomić, usztywnić aby złamanie ustabilizować, aby nie pogorszyć urazu i ograniczyć doznawany przez poszkodowanego ból. Złamanie zabezpiecza się przy użyciu szyny typu splint poprzez delikatne podsunięcie szyny pod nogę poszkodowanego w ten sposób aby unieruchamiała dwa sąsiadujące ze sobą stawy w okolicy złamania. W tym przypadku szynę należy założyć od pięty do kolana pacjenta. Po odpowiednim ułożeniu szyny nogę wraz z szyną zawiąć bandażami bądź chustą trójkątną.

W środowisku głuszy, przy braku dostępnych środków, nogę można usztywnić dostępnymi w okolicy materiałami, tj. patykami i własną odzieżą.

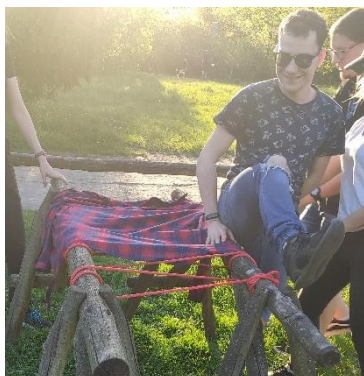
W przypadku dziecka, dwoje uczniów podejmuje działania mające na celu jego uspokojenie. Tłumaczą mu zaistniałą sytuację i objaśniają podejmowane działania ratownicze względem rodzica. Wprowadzają techniki relaksujące, polegające na uregulowaniu oddechu. Zaleca się również podejmowanie rozmowy na tematy zmniejszające napięcie. Celem działania przy osobie w panice jest uspokojenie oddechu oraz zapewnienie mu poczucia bezpieczeństwa.

Budowa noszy i transport poszkodowanego

Z dostępnych w okolicy przedmiotów należy zbudować solidne nosze dla poszkodowanego i zabezpieczyć leżącego na nich pacjenta również dostępnymi materiałami. Z apteczki można wykorzystać chusty trójkątne, bandaże.

W środowisku głuszy można wykorzystać duże gałęzie, części garderoby np. kurtki, bluzy.

W celu zabezpieczenia poszkodowanego na noszach można użyć pasków od spodni, sznurówek.



Poszkodowanego należy transportować w taki sposób, aby nosze znajdowały się na równym poziomie. Stabilność transportu natomiast uchroni przed dalszymi urazami.

Sposób trzymania noszy: grupa ratownicza ustawia się po dwóch stronach noszy, podnosząc je, ręce stojących obok siebie osób muszą się krzyżować.



Podsumowanie zajęć:

Nauczyciel omawia wszystkie elementy kluczowe w zaistniałej sytuacji, przeprowadzonej akcji ratowniczej i wskazuje

- typowe zagrożenia zdrowia i życia podczas wichury,
- zasady organizacji i udziału w akcji poszukiwawczej,
- procedura zabezpieczania poszkodowanego i udzielania mu pierwszej pomocy przy urazie kończyny dolnej,
- procedura opanowywania paniki wśród świadków zdarzenia,
- budowa i transport poszkodowanego.

